बन्धनम्। ताभिरेवैनं बध्नाति। तस्मादश्वः प्रमुक्तो बन्धनमागच्छति। तस्मादश्वः प्रमुक्तो बन्धनं जहाति" इति। स्वेच्छासञ्चाराय 'प्रमुक्तोऽश्वः', 'परां परावतं' अत्यन्तं दूरं, 'गन्तोः' 'ईश्वरः' गन्तुं समर्थः। अतो रात्रौ रक्षकेषु राजपुत्रेषु यत्र क्वापि गमिष्यतीति भीत्या सायङ्काले तमश्वं रथकारगृहे स्थापयित्वा तदीयेषु चतुर्षु पदेषु चतुर्भिर्मन्त्रैर्जुहुयात्। मन्त्राणामयमर्थः। 'इह' दक्षिणपूर्वपादस्य स्थाने, 'धृतिः' धारणं नैश्चल्यमस्तु, तदर्थमिह स्वाहुतम्। 'इह' वामपूर्वपादस्थाने, 'विधृतिः' विशेषेण धारणमस्तु, तदर्थमिदं स्वाहुतम्। 'इह' दक्षिणपृष्ठपादस्थाने, 'रन्तिः' स्थैर्येण क्रीडास्तु। एवं वामपादपृष्ठस्थानेऽपि 'रमतिः' स्थैर्येण क्रीडास्तु। इति 'एताः' आहुतयः, एव 'अश्वस्य', 'बन्धनं' साधनं, 'ताभिरेव' आहुतिभिः, 'एनं' अश्वं, 'बध्नाति'। 'तस्मात्' आहुतिसामर्थ्यात्, एव स्थानसञ्चाराय 'प्रमुक्तः', अपि 'अश्वः', सायं बन्धनस्थानं प्रति 'आगच्छति', 'तस्मात्' एव सामर्थ्यात्, 'प्रमुक्तोपि' 'अश्वः', रात्रौ बन्धनस्थानं न परित्यजति॥

(१२) शतं राजपुत्रा रक्षका इत्यमुं पक्षमुक्त्वा शतचतुष्टयसङ्ख्याका रक्षका इत्यमुं पक्षं विधत्ते। "राष्ट्रं वा अश्वमेधः। राष्ट्रे खलु वा एते व्यायच्छन्ते। येऽश्वं मेध्यꣳ रक्षन्ति। तेषां यच्च उदृचं गच्छन्ति। राष्ट्रादेव ते राष्ट्रं गच्छन्ति। अथ य उदृचं न गच्छन्ति। राष्ट्रादेव ते व्यवच्छिद्यन्ते। परा वा एष सिच्यते। योऽबलोऽश्वमेधेन यजते। यदमित्रा अश्वं विन्देरन्।